



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 270

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 aprilie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
113.	2-3	437.	11-12
697.	3	438.	12-13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		440.	13
Decizia nr. 421 din 26 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	4-5	450.	14
Decizia nr. 422 din 26 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	6-7	456.	15
Decizia nr. 423 din 26 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35, ale art. 37 alin. (4) și ale art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, ale art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a celor două acte normative, în ansamblul lor	8-10	468.	16
Decizia nr. 427 din 26 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	10-11		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006
privind statutul funcționarului public parlamentar****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Persoanele care desfășoară activități de specialitate la Cancelaria președintelui, la cabinetele membrilor Biroului permanent, la cabinetele președinților comisiilor permanente, la cabinetele liderilor grupurilor parlamentare și la grupurile parlamentare pot fi încadrate ca funcționar public parlamentar pe perioadă nedeterminată, funcționar public parlamentar pe perioadă determinată sau personal contractual.”

2. Articolul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Se înființează funcția de reprezentant permanent al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului pe lângă Parlamentul European, ca angajat contractual al Camerei Deputaților și/sau al Senatului, după caz, salarizat la nivelul funcției publice parlamentare de șef departament sau director general.

(2) Pe perioada misiunii sale în străinătate, persoana care are calitatea de reprezentant permanent al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului decontează, pe bază de documente justificative, cheltuielile privind chiria și întreținerea spațiului de locuit în străinătate, inclusiv utilitățile aferente, cheltuielile de birou privind telefonul, faxul și internetul, cheltuielile privind asigurările de sănătate în străinătate și cheltuielile privind biletele de avion — clasa economic — pentru deplasări în interesul serviciului la și de la Parlamentul European.

(3) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetelor de venituri și cheltuieli ale Camerei Deputaților și Senatului.”

3. La articolul 17, alineatele (4) și (5) se abrogă.

4. La articolul 22, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Metodologia de organizare și desfășurare a examenului sau concursului pentru promovarea într-o funcție parlamentară superioară se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților, respectiv de Biroul permanent al Senatului, la propunerea secretarilor generali ai acestora.”

5. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Planul de formare și perfecționare profesională se aprobă de Biroul permanent al fiecărei Camere

a Parlamentului, la propunerea secretarului general al fiecărei Camere, cu consultarea sindicatului.”

6. La articolul 41 se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Secretarilor generali și secretarilor generali adjuncți ai Camerei Deputaților și Senatului, care nu au domiciliul în municipiul București, li se asigură cazare la hotel sau, în cazul în care nu beneficiază de cazare la hotel, li se acordă, pe noapte, 70% din tariful minim negociat cu unitățile hoteliere pentru cazarea unui deputat sau senator.

(3) Secretarii generali și secretarii generali adjuncți ai Camerei Deputaților și Senatului, care nu au domiciliul în municipiul București, beneficiază lunar de 4 deplasări dus-întors între municipiul București și localitatea în care își au domiciliul, cu orice mijloc de transport, ale căror cheltuieli se decontează în condițiile legii.”

7. La articolul 71, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Funcționarii publici parlamentari al căror raport de serviciu a încetat pentru motive neimputabile în condițiile art. 62 lit. d) și ale art. 64 beneficiază de o indemnizație egală cu 7 salarii lunare brute, care se impozitează potrivit legii. În sensul prezentului articol, prin *salariu lunar brut* se înțelege salariul de bază brut lunar și sporurile din ultima lună de activitate.”

8. La articolul 72, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pensiile de serviciu și pensiile de urmaș, stabilite în condițiile prezentei legi, se actualizează prin aplicarea la quantumul pensiei de serviciu aflate în plată a procentului de majorare a salariului de bază de care beneficiază funcționarul public parlamentar aflat în activitate, cu aceeași vechime, nivel de salarizare și funcție publică. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie mai mică, se păstrează pensia aflată în plată.”

9. După articolul 73 se introduc două noi articole, articolele 73¹ și 73², cu următorul cuprins:

„Art. 73¹. — La calculul vechimii în structurile Parlamentului prevăzute la art. 72 și 73 se ia în considerare, după caz, și perioada în care funcționarul public parlamentar a avut calitatea de deputat sau de senator.

Art. 73². — La îndeplinirea condițiilor de pensionare prevăzute la art. 72, 73 și 73¹, funcționarul public parlamentar optează pentru pensia calculată conform prevederilor prezentei legi sau pentru pensia calculată în condițiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, ori ale altor legi speciale din cadrul sistemului public.”

10. După articolul 91 se introduce un nou articol, articolul 911, cu următorul cuprins:

„Art. 911. — Normele cu privire la stabilirea pensiei de serviciu prevăzute de prezenta lege vor fi aprobate printr-o convenție încheiată între secretariatele generale ale celor două Camere ale Parlamentului, Consiliul Legislativ și Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Art. II. — Prevederile alin. (2¹) al art. 5 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică de la data de 1 ianuarie 2010.

Art. III. — (1) Prevederile art. 71 alin. (1) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege se aplică și funcționarilor publici parlamentari al căror raport de serviciu a încetat în condițiile art. 62 lit. d) și ale art. 64 din Legea nr. 7/2006, cu modificările și completările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Cheltuielile suplimentare determinate prin acordarea indemnizației potrivit alin. (1) vor fi asigurate prin bugetul Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, în mod eșalonat în cursul anilor 2009 și 2010.

(3) Procedura privind plata cheltuielilor care rezultă din aplicarea prevederilor art. 71 alin. (1) din Legea nr. 7/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aprobă de Biroul permanent al fiecărei Camere, la propunerea secretarilor generali ai acestora.

Art. IV. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea Camerei Deputaților, respectiv a Senatului modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetelor celor două Camere pe anul 2009.

Art. V. — Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 24 aprilie 2009.

Nr. 113.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea
și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul
funcționarului public parlamentar**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 24 aprilie 2009.

Nr. 697.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 421

din 26 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de primarul sectorului 6 București în Dosarul nr. 25/403/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin avocat Cristina Irinel Stoica, și partea Societatea Comercială „Yourfriend” — S.R.L. din Bacău, prin apărător Mihai Cliveti, ambii cu împuterniciri avocațiale depuse la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care, în esență, solicită admiterea acesteia, considerând că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu conțin norme suficiente de clare, care să determine cu precizie competența materială de soluționare a litigiilor care vizează un act administrativ emis de o autoritate publică locală, dar în care valoarea cererii depășește suma de 500.000 lei. Întrucât textul de lege criticat nu stabilește instanța de judecată competentă într-o asemenea situație, autorul excepției apreciază că este îngădit accesul liber la justiție.

Reprezentantul convențional al părții Societatea Comercială „Yourfriend” — S.R.L. din Bacău susține că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, textul de lege criticat neavând legătură cu soluționarea cauzei. Arată că în speță a fost deja pronunțată o hotărâre judecătorească, având autoritate de lucru judecat, asupra cererii privind anularea unui act administrativ, astfel că prezenta excepție de neconstituționalitate ar fi trebuit ridicată, eventual, la acel moment și nu în cadrul litigiului de față care privește acordarea de despăgubiri. În plus, în cauză se aplică prevederile art. 18 din Legea nr. 554/2004 și ale art. 17 din Codul de procedură civilă, care instituie regula potrivit căreia cererea accesorie este de competența instanței investite cu soluționarea cererii principale.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază, mai întâi, că textul de lege criticat are incidență în cauza de față; în continuare, arată că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 stabilesc competența materială de judecată a instanței în funcție de două criterii obiective, primul referindu-se la rangul autorității administrative emitente — locale sau centrale — iar al doilea la valoarea cererii. Din economia textului criticat rezultă clar că atunci când acțiunea judiciară privește atât un act administrativ, cât și cereri referitoare la taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai

mari de 500.000 lei, pentru determinarea competenței materiale de judecată operează al doilea criteriu prevăzut de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 25.403/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de primarul sectorului 6 București într-o cauză privind soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe civile prin care a fost admisă în parte o acțiune privind anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că textul de lege criticat, care prevede o derogare parțială de la principiul *accessorium sequitur principale*, în sensul că stabilește competența materială a curții de apel de a judeca în primă instanță cereri accesorii celei de anulare a unui act administrativ emis de o autoritate locală sau județeană, care depășesc valoric suma de 500.000 lei, nu conține norme suficiente de clare și previzibile și are o redactare ambiguă. Astfel, este afectat dreptul de acces la instanță și la folosirea căilor de atac al justițiabililor — în egală măsură, persoane fizice sau juridice de drept public ori privat —, aceștia neavând un reper sigur al instanței în fața căreia să își exercite drepturile și libertățile procesuale, inclusiv cele referitoare la competența instanțelor de judecată. „În aceste condiții, judecătorul este constrâns să stabilească el însuși, pe cale jurisprudențială în afara legii, adică substituindu-se legiuitorului, regulile necesare pentru a se pronunța asupra competenței litigiului cu judecarea căruia a fost investit, încălcând astfel art. 1 alin. (4) din Constituție, privind separația puterilor.” Considerente asemănătoare au stat la baza pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 189 din 2 martie 2006, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Textul de lege criticat „nu conține nicio deosebire între situațiile care atrag o anumită competență derogatorie de la regula de drept comună prevăzută de Codul de procedură civilă, dar lasă să se interpreteze o astfel de derogare, ceea ce contravine art. 57 din Constituție”. „Se creează în favoarea subiecților de drept care încalcă normele legale privind exercitarea drepturilor procesuale cu bună-credință un avantaj, prin posibilitatea introducerii acțiunii la o instanță necompetentă, de vreme ce criteriul de stabilire a competenței este discutabil.” Autoritățile administrației locale nu pot fi lipsite de dreptul de a ști cu claritate care este instanța competentă să soluționeze litigiile privind pretinsele daune rezultate din anularea unor acte administrative.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile art. 10 din Legea nr. 554/2004 sunt în deplin acord cu normele constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale. Acestea nu aduc atingere liberului acces la justiție și nici dreptului la folosirea căilor de atac, care, potrivit art. 129 din Constituție, se realizează în condițiile legii, fiind, prin urmare, competența exclusivă a legiuitorului de a stabili care sunt căile de atac și în ce condiții sunt exercitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 10 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Din motivarea scrisă a autorului excepției rezultă însă că acesta are în vedere doar prevederile alin. (1) al art. 10 din Legea nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate de art. I pct. 18 din Legea nr. 97/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 15 aprilie 2008. Textul legal criticat are în prezent următorul conținut:

— Art. 10 alin. (1) — „*Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 500.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 500.000 de lei se soluționează în fond de*

secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.”

În opinia autorului excepției, textul de lege menționat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, art. 57 referitoare la obligația exercitării cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale și ale art. 129 din Constituție privind dreptul la folosirea căilor de atac.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că autorul acesteia formulează critice de neconstituționalitate din perspectiva unei pretinse omisiuni legislative, și anume lipsa stabilirii competenței materiale de soluționare a unei cereri care vizează un act administrativ emis de autoritățile locale, dar a cărei valoare depășește suma de 500.000 lei. Apreciază, în acest context, că dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu reglementează o astfel de situație, motiv pentru care consideră că textul de lege contravine, în principal, liberului acces la justiție și dreptului la folosirea căilor de atac. Persoana interesată nu cunoaște cu exactitate instanța competentă, nu știe unde trebuie să adreseze cererea sa, iar judecătorul este obligat să își depășească atribuțiile legale, stabilind el însuși, în locul legiuitorului, care instanță de judecată este cea competentă.

Curtea Constituțională reține că susținerile de neconstituționalitate astfel formulate conferă excepției de neconstituționalitate caracter inadmisibil. Aceasta, deoarece neconstituționalitatea unei reglementări constituie o stare intrinsecă a acesteia și nu poate fi dedusă pe calea unei interpretări proprii a autorului excepției, cu caracter subiectiv, și nici prin evidențierea unei anumite lacune legislative, adică a ceea ce textul de lege nu prevede *in terminis*. Totodată, Curtea nu se poate pronunța asupra unei pretinse omisiuni legislative, pentru că această operațiune ar excede competenței sale și ar echivala cu o ingerință asupra atribuțiilor specifice Parlamentului, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării. Pe de altă parte, Curtea reține că dispozițiile legale criticate conțin norme de procedură, care stabilesc competența instanțelor de judecată și asupra cărora legiuitorul are, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competență exclusivă de reglementare. De altfel, prin conținutul lor normativ, textul de lege atacat nu contravine drepturilor fundamentale invocate, referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la folosirea căilor de atac, astfel că revine instanței de judecată sesizate cu soluționarea cererii ca, în virtutea rolului său activ, să interpreteze prevederile legale aplicabile, urmând să aprecieze asupra instanței de judecată competente cu judecarea respectivei cereri.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de primarul sectorului 6 București în Dosarul nr. 25.403/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 422

din 26 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Traian Oprea în Dosarul nr. 13.316/325/2008 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că, față de jurisprudența în materie a Curții Constituționale, în cauza de față nu au fost relevate elemente noi, de natură a determina modificarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 13.316/325/2008, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Traian Oprea într-o cauză privind soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate încalcă „dreptul constituțional la respectarea prezumției de nevinovăție” și nesocotesc „principiul statului de drept”, deoarece contravenientului îi revine sarcina de a-și proba nevinovăția în fața instanței de judecată, în timp ce agentul constator este scutit de orice sarcină a probării acuzațiilor și sancțiunilor îndreptate împotriva contravenientului, „deși constituțional este ca agentul constator să îi dovedească vinovăția”. Este indicată, în sensul celor susținute, Hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Anghel împotriva României*, 2007, precum și Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, prin care Curtea Constituțională a sancționat, prin admiterea excepției, existența unei jurisdicții extraordinare, astfel cum a fost caracterizată activitatea specifică desfășurată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Judecătoria Timișoara apreciază că textele de lege criticate nu conțin norme contrare prevederilor constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale. Vinovăția și răspunderea contravenientului apar, în faza procedurii contravenționale, ca elemente stabilite de agentul constator în procesul-verbal, însă, fiind vorba de un act administrativ, acesta nu este un verdict definitiv decât dacă instanța de judecată va respinge plângerea contravenientului prin care procesul-verbal este atacat. Așadar, răspunderea contravenientului este stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă, pronunțată în cadrul unui proces echitabil de o instanță independentă și imparțială. Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 16, art. 24 și ale art. 49 din Constituție, invocate, nu au incidență în cauză, iar prevederile art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 nu conțin norme contrare prevederilor fundamentale indicate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și ale art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007. Curtea observă că, în plus față de textele de lege indicate prin încheierea de sesizare, autorul excepției critică, potrivit motivării scrise, și dispozițiile art. 15, 21 și 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, acestea fiind însă respinse de instanța de judecată, care a „constatat că pentru constituționalitatea” acestora „Curtea Constituțională s-a pronunțat prin deciziile nr. 122/2003, 251/2003, 319/2003... etc.”. Deoarece Curtea Constituțională se pronunță în limitele sesizării, rezultă că obiectul excepției de neconstituționalitate îl formează doar textele de lege reținute prin dispozitivul încheierii instanței de judecată. Acestea au următorul conținut:

— Art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „(1) Dacă persoana imputernicită să aplice sancțiunea apreciază că fapta a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, constituie infracțiune, sesizează organul de urmărire penală competent.

(2) În cazul în care fapta a fost urmărită ca infracțiune și ulterior s-a stabilit de către procuror sau de către instanță că ea ar putea constitui contravenție, actul de sesizare sau de constatare a faptei, împreună cu o copie de pe rezoluția, ordonanța sau, după caz, de pe hotărârea judecătorească, se trimite de îndată organului în drept să constate contravenția, pentru a lua măsurile ce se impun conform legii.

(3) Termenul de 6 luni pentru aplicarea sancțiunii în cazul prevăzut la alin. (2) curge de la data sesizării organului în drept să aplice sancțiunea.”

— Art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 — Solicitarea de informații: „(2) În cererea de informații se indică numele, adresa și orice altă informație utilă identificării persoanelor prevăzute la alin. (1), deținută de autoritatea competentă din România, precum și tipul de creanță și valoarea creanței pentru care se formulează cererea.”

— Alin. (1) al art. 190, la care textul criticat face referire, prevede următoarele:

„(1) În vederea recuperării într-un alt stat membru a unei creanțe stabilite printr-un titlu de creanță emis în România, autoritățile competente prevăzute la art. 181 vor solicita, în legătură cu o persoană fizică sau juridică dintr-un alt stat membru, orice informații utile pentru recuperarea acestei creanțe, de la autoritatea competentă a statului membru, denumită în prezenta secțiune autoritate solicitată. Solicitarea privește atât debitorul, cât și oricare altă persoană din acel stat membru, care este obligată la plata creanței potrivit prezentului cod sau care deține bunuri aparținând debitorului ori persoanei obligate la plată.”

În opinia autorului excepției, textele de lege menționate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 — Egalitatea în drepturi, art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 24 — Dreptul la apărare, art. 53 (și nu art. 49) — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 — Înfăptuirea justiției, art. 126 — Instanțele judecătorești.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că în realitate critica de neconstituționalitate conține referiri generale asupra procedurii de constatare și sancționare a contravenției, precum și asupra procedurii specifice de judecată în soluționarea plângerilor contravenționale, astfel cum este reglementată de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, în

ansamblul său. Susținerile autorului excepției nu se raportează strict la conținutul normativ al dispozițiilor art. 30 din această ordonanță și nici la cel al art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Așa fiind, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase rânduri asupra criticilor de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză, referitoare, în principal, la încălcarea prezumției de nevinovăție prin procedura de constatare și sancționare a contravenției, reglementată de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. De exemplu, prin Decizia nr. 69 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 4 martie 2009, sau Decizia nr. 99 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 26 februarie 2009, Curtea, pentru argumentele acolo arătate, a stabilit că prevederile art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor nu contravin dispozițiilor art. 20, 21, 23, 24, 124 și 126 alin. (6) din Constituție.

Pentru identitate de rațiune, Curtea reține că atât soluția pronunțată prin deciziile indicate, cât și considerentele care au fundamentat-o se mențin și în prezenta cauză.

De asemenea, în contextul argumentelor învederate mai sus și având în vedere motivarea autorului excepției, Curtea constată că nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu poate fi reținută.

În plus, autorul excepției invocă prevederile art. 16 din Constituție, referitoare la principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Curtea nu poate primi însă această critică, deoarece textele de lege atacate se aplică, în egală măsură, tuturor celor vizați de ipoteza normei juridice, fără privilegii și fără discriminări. În sfârșit, deoarece Curtea nu a constatat restrângerea exercițiului unui drept sau al unei libertăți fundamentale, rezultă că nu sunt întemeiate nici susținerile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Traian Oprea în Dosarul nr. 13.316/325/2008 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 423

din 26 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35, ale art. 37 alin. (4) și ale art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, ale art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a celor două acte normative, în ansamblul lor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35, art.37 alin. (4) și ale art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, ale art. 42 din Legea nr.230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a celor două acte normative, în ansamblul lor. Excepția a fost ridicată de Corneliu Căileanu în Dosarul nr. 861/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal, lipsind partea Guvernul României, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul autorului excepției. Acesta combate, mai întâi, punctul de vedere exprimat de Avocatul Poporului, precizând că starea de indiviziune nu reprezintă, într-adevăr, o chestiune de constituționalitate, dar dacă legea care reglementează regulile de conduită într-un condominiu este neclară și susceptibilă de diverse interpretări, atunci acel act normativ contravine Constituției. În speță, sunt încălcate dispozițiile art. 21, art. 24 și ale art. 61 din Legea fundamentală, deoarece actele normative criticate nu prevăd sancțiuni pentru folosirea ilegală a unui condominiu, omisiune legislativă de natură să afecteze drepturile fundamentale invocate. De altfel, responsabilitatea pentru neclaritatea legilor criticate, care au dat naștere situației de fapt în care se află autorul excepției, revine instituțiilor publice centrale și locale, dar și autorității judecătorești. Apreciază că excepția de neconstituționalitate este admisibilă și întemeiată și depune la dosar o serie de acte privind aspecte specifice cauzei deduse judecării în fața instanței ordinare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul acesteia este, în realitate, nemulțumit de neclaritatea sau inexistența, în cuprinsul actelor normative criticate, a unor dispoziții legale care să reglementeze anumite condiții de ocupare a unui condominiu, raportate la situația sa de fapt. Or, asemenea critici nu pot constitui obiectul controlului exercitat de Curtea Constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 861/45/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios**

administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35, art. 37 alin. (4) și ale art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, ale art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a celor două acte normative, în ansamblul lor.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Corneliu Căileanu într-o acțiune de contencios administrativ prin care se solicită Guvernului anularea sau modificarea unor norme metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate aduc atingere accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare prin faptul că acestea sunt neclare și conțin omisiuni cu privire la anumite condiții în care se poate ocupa o locuință într-un condominiu sau i se poate schimba destinația. Astfel, arată că dispozițiile de lege atacate permit interpretarea — neagreată de autorul excepției, dar acceptată de unele autorități, cum ar fi primarul municipiului Iași și Poliția Municipiului Iași —, potrivit căreia „oricine poate permite ocuparea unei locuințe sau ocupa o locuință, fără niciun act și fără a da socoteală nimănui, cu condiția ca această ocupare să se facă pentru mai puțin de 15 zile, 30 de zile sau, eventual, 15 zile pe lună, ceea ce este absurd, ducând la încălcarea prevederilor legale și constituționale precizate de reclamant.” Arată că, practic, în actuala legislație, condominiu este mai puțin protejat la nivel de evidență a persoanelor, de securitate a acestora și de plată echitabilă a cheltuielilor de întreținere decât un hotel în care persoanele se înregistrează în cartea de imobil de la sosire și există un serviciu de securitate al hotelului. Este necesar, în consecință, un control mai strict al persoanelor care intră într-un condominiu sau care, deși locuiesc acolo temporar, pentru o perioadă mai mică de 15 zile, sunt scutiți de plata cheltuielilor de întreținere, acestea revenind, în mod inechitabil, celorlalți locatari sau proprietari.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că problema referitoare la modul autorităților publice de a interpreta dispozițiile legale criticate și mai ales cea privind respectarea regulilor de conviețuire într-o stare de indiviziune forțată nu reprezintă chestiuni de constituționalitate, ci aparțin domeniului de interpretare și aplicare a legii.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile actelor normative atacate nu conțin nicio dispoziție de natură să contravină principiului nediscriminării sau să afecteze exercitarea accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil sau a dreptului la

apărare. De altfel, consideră că susținerile autorului excepției nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, acesta invocând prevederile constituționale potrivit propriei interpretări, fiind, în realitate, nemulțumit de conduita unor vecini ai acestuia, precum și de modul de calcul și „de repartizare a cheltuielilor de întreținere pe persoane”.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 35, ale art. 37 alin. (4) și ale art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, modificată și completată, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 în integralitatea ei, precum și ale art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și ale Legii nr. 230/2007 în integralitatea ei sunt constituționale. Pe de o parte, textele legale criticate nu contravin prevederilor art. 16, 21 și 24 din Constituție, iar, pe de altă parte, dispozițiile art. 22 și 61 din Legea fundamentală, invocate, nu au incidență în cauză. Mai mult, apreciază că în cauză se pune problema modalității de interpretare și aplicare a dispozițiilor criticate, ceea ce nu reprezintă o problemă de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35, ale art. 37 alin. (4) și ale art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.641 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 290/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 28 octombrie 2005, precum și ordonanța de urgență în întregul său. Textele criticate din acest act normativ sunt următoarele:

Art. 35, art. 37 alin. (4) și art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005:

— Art. 35, modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 290/2005: „*Persoana care găzduiește o altă persoană, în mod neîntrerupt, pe o perioadă mai mare de 30 de zile, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 31 alin. (2) lit. a), are obligația de a anunța poliția sau serviciul public comunitar de evidență a persoanelor de la locul unde este situat imobilul.*”

Textul legal la care articolul citat face trimitere are următoarea redactare:

— Art. 31: „(1) *Pentru înscrierea reședinței solicitantul va completa cererea pentru stabilirea reședinței, pe care o va depune împreună cu actul său de identitate și cu unul dintre documentele prevăzute la art. 27.*

(2) *Se exceptează de la obligația prevăzută la alin. (1): a) persoana care locuiește la o altă adresă decât cea de domiciliu, în interesul serviciului sau în scop turistic; b) (...).*”

— Art. 37 alin. (4): „*Responsabilul cărții de imobil are obligația să înscrie, pe baza actului de identitate, persoanele*

care domiciliază sau au reședința în imobilul respectiv și să o prezinte, la cerere, polițiștilor sau lucrătorilor serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor.”

— Art. 38: „(1) *Persoanele care își schimbă domiciliul sau își stabilesc reședința sunt obligate să ceară înscrierea în cartea de imobil la noua locuință în termen de 15 zile de la mutare.*

(2) *Persoanele care locuiesc în imobil sunt obligate să prezinte actul de identitate responsabilului cărții de imobil, la solicitarea acestuia, pentru actualizarea cărții de imobil.*”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, precum și legea în ansamblul său. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 42: „*Schimbarea destinației locuințelor, precum și a spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință față de destinația inițială, conform proiectului inițial al clădirii cu locuințe, se poate face numai cu avizul comitetului executiv și cu acceptul proprietarilor direct afectați cu care se învecinează, pe plan orizontal și vertical, spațiul supus schimbării.*”

În opinia autorului excepției, actele normative și textele de lege menționate contravin prevederilor art.1 alin. (3), art. 11, art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21, art. 22 alin. (1) și (2), art. 24, art. 35 și ale art. 61 alin.(1) din Constituție. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 5 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art.1 din Protocolul nr.12 la Convenție, texte referitoare la dreptul la libertate și siguranță, respectiv la interzicerea discriminării.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează situația de fapt specifică speței deduse judecării, respectiv anumite probleme datorate stării de indiviziune specifice unui condominiu în care autorul excepției își are locuința. Acesta susține că actele și textele normative criticate nu reglementează situația în care o persoană ocupă o locuință dintr-un condominiu o perioadă mai mică de 15 zile, în sensul că nu prevăd un control al acestor persoane și nici nu impun acestora obligațiile specifice celorlalți proprietari, creându-le acestora din urmă prejudicii prin majorarea cheltuielilor de întreținere. Mai menționează autorul excepției că diferitele interpretări ale dispozițiilor legale criticate, pe care organele sau autoritățile competente le-au adoptat în cursul demersurilor pe care le-a întreprins, sunt nefavorabile, tocmai pentru că nu oferă o soluție satisfăcătoare pentru rezolvarea problemelor de fapt prezentate mai sus.

În acest context, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece critica de neconstituționalitate nu evidențiază un real raport de contrarietate dintre textele de lege examinate, pe de o parte, și norme sau principii fundamentale, pe de altă parte, ci se bazează pe anumite impedimente practice întâlnite de autorul excepției pe parcursul soluționării litigiului. Or, asemenea aspecte nu pot înlocui argumentarea în drept a excepției de neconstituționalitate, acestea fiind relevante doar în fața instanței de judecată ordinare investite cu soluționarea cauzei.

De altfel, Curtea constată că textele și actele legislative criticate nu conțin norme care să afecteze principiile neretroactivității și egalității, dreptul la libertate și siguranță, accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35, ale art. 37 alin. (4) și ale art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, ale art. 42 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a celor două acte normative, în ansamblul lor. Excepția a fost ridicată de Corneliu Căileanu în Dosarul nr. 861/45/2008 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 427

din 26 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.622/280/2008 al Judecătorei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.622/280/2008, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din București într-o cauză comercială având ca obiect o acțiune în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă

prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3), ale art. 24, art. 126 și art. 129, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „cererea în anulare se soluționează întotdeauna de către aceeași instanță care a soluționat cererea de emiteră a ordonanței de plată”, iar părțile sunt lipsite de „posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii prin care a fost respinsă cererea de anulare”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următorul conținut: „(1) *Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.*

(2) *Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 126 referitoare la instanțele judecătorești și art. 129 privind folosirea căilor de atac, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care consacră dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială, simplificată și accelerată pentru recuperarea creanțelor al căror caracter cert, lichid și exigibil rezultă din înscrisuri însușite de părți. Pe calea acestei proceduri speciale se soluționează neînțelegerile dintre creditor și debitor legate de executarea de către debitor a obligației de plată, fără cercetarea fondului raporturilor juridice dintre părți.

Conform prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Centrul Medical Mipet” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.622/280/2008 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.211/2001 privind înființarea Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. — IFN

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa „Act constitutiv al Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii — S.A. — IFN” la Hotărârea Guvernului nr. 1.211/2001 privind înființarea Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. — IFN, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 13 februarie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

sunt prevăzute numai prin lege”. În raport cu obiectul și natura diferitelor litigii, a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ce urmează a fi apărate prin acțiuni în justiție, legiuitorul poate elabora norme diferite privind procedura de sesizare a instanțelor judecătorești și de judecată, ca și căile de atac ce pot fi exercitate, cu condiția să nu îngrădească exercițiul dreptului de acces liber la justiție pentru apărarea și promovarea intereselor legitime.

Dispozițiile art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu aduc atingere sub niciun aspect prevederilor constituționale și convenționale invocate.

De altfel, asupra constituționalității acestor dispoziții de lege, Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii, precum Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, și Decizia nr. 213 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 26 martie 2008, respingând, pentru considerentele acolo reținute, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate invocate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate sunt valabile și în prezenta cauză.

1. **Articolul 6 va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — (1) F.N.G.C.I.M.M. — S.A. — IFN are ca activitate principală emiterea de garanții și asumarea de angajamente pentru garantarea creditelor și a altor instrumente de finanțare care pot fi obținute de întreprinderile mici și mijlocii, definite potrivit legii, de la bănci sau din alte surse, clasa CAEN 6492.

(2) Activitățile secundare care pot fi desfășurate de Fond sunt:

a) finanțarea tranzacțiilor comerciale încheiate de întreprinderile mici și mijlocii pentru realizarea obiectului lor de activitate, CAEN 6492;

b) servicii de informare și consultanță pentru întreprinderile mici și mijlocii, legate de realizarea activităților de garantare și finanțare, CAEN 7022;

c) activități auxiliare intermediarilor financiare care nu au fost clasificate în alte clase — administrarea programelor de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii, CAEN 6619.

(3) Fondul poate presta servicii conexe și de consultanță legate de realizarea activităților prevăzute la alin. (1) și la alin. (2) lit. a).

(4) Activitățile secundare prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) vor fi efectuate numai în măsura în care sunt legate de activitățile de garantare și finanțare.”

2. La articolul 16, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) F.N.G.C.I.M.M. — S.A. — IFN este administrat de un consiliu de administrație format din 9 administratori, cu un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit. Unul dintre membri este desemnat din partea autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul finanțelor publice. Majoritatea membrilor consiliului de administrație va fi formată din administratori neexecutivi.”

3. La articolul 18 alineatul (1), litera y) se abrogă.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 1.211/2001 privind înființarea Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii — S.A. — IFN, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 13 februarie 2006, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul întreprinderilor mici și mijlocii,
comerțului și mediului de afaceri,
Constantin Niță
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 8 aprilie 2009.
Nr. 437.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru includerea unei părți dintr-un imobil în inventarul bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Direcției Județene de Statistică Olt

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 3 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), precum și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă includerea unei părți din imobilul situat în județul Olt, municipiul Slatina, str. Ana Ipătescu nr. 4A, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în inventarul bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Direcției Județene de Statistică Olt.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Președintele Institutului Național de Statistică,
Vergil Voineagu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 8 aprilie 2009.
Nr. 438.

DATE DE IDENTIFICARE
a unei părți dintr-un imobil pentru includerea în inventarul bunurilor din domeniul public al statului
și darea în administrarea Direcției Județene de Statistică Olt

Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situția juridică		Situția juridică actuală	
	Descrierea tehnică a părții din imobil (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/folosință/concesiune	Concesiune/Închiriat/Dat cu titlu gratuit	Tipul bunului
Sediul administrativ DJS OLT	— Teren — cotă indiviză de 159,60 m ² — 13,30% din suprafața totală a terenului — Corp clădire parțial etajul II Suprafața desfășurată = 310 m ² din acte, din expertiză Suprafața utilă = 314,65 m ² Suprafața construită = 381,99 m ²	Nord, Est, Sud, Vest — Consiliul Local al Municipiului Slatina	România, municipiul Slatina, str. Ana Ipătescu nr. 4A, județul Olt	1979	32.092 lei	Cerere de transfer al fondului fix Protocol din data de 28 iunie 1993	Administrare		Imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind donarea de către statul român a unor bunuri mobile aparținând domeniului privat al statului pentru Poliția de Autostradă din Provincia Dhi Qar, Republica Irak

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 22 din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă donarea, pentru Poliția de Autostradă din Provincia Dhi Qar, Republica Irak, a unor bunuri mobile aparținând domeniului privat al statului român, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care, în această operațiune, reprezintă statul român. Aceste bunuri sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Bunurile prevăzute la alin. (1) se scad din evidența Ministerului Apărării Naționale.

Art. 2. — Cheltuielile necesare pentru ducerea la îndeplinire a activității de donare a bunurilor prevăzute la art. 1 se suportă din bugetul alocat Ministerului Apărării Naționale pentru anul 2009.

Art. 3. — Predarea-preluarea bunurilor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părți, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
 Ministrul apărării naționale,
Mihai Stănișoară
 Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu
 Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 8 aprilie 2009.
 Nr. 440.

LISTA

cuprinzând bunurile mobile care se donează Poliției de Autostradă din Provincia Dhi Qar, Republica Irak

Nr. crt.	Denumirea bunurilor	U.M.	Cantitatea	Caracteristicile tehnice	Prețul unitar — lei —	Valoarea — lei —
1.	Pat metalic	buc.	50		84,51	4.225,50
2.	Saltea umplută	buc.	50	deșeuri textile	49,93	2.469,50
3.	Pernă umplută	buc.	50	deșeuri textile	28,56	1.428
	TOTAL:					8.123

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind transmiterea din administrarea
Ministerului Finanțelor Publice — Direcția Generală
a Finanțelor Publice a Județului Călărași
în administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția
Națională de Administrare Fiscală — Garda Financiară
a unui imobil aflat în proprietatea publică a statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Călărași în administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Garda Financiară.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
 p. Ministrul economiei și finanțelor,
Gheorghe Gherghina,
 secretar de stat

București, 15 aprilie 2009.
 Nr. 450.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului imobil, proprietate publică a statului, care se transmite din administrarea Ministerului Finanțelor Publice –
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Călărași în administrarea Ministerului Finanțelor Publice –
Agenția Națională de Administrare Fiscală – Garda Financiară

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Numărul de identificare M.F.P.	Valoarea de inventar — lei —
Bd. 1 Decembrie 1918 nr. 2, bloc Parc, municipiul Călărași, județul Călărași	Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Călărași	Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Garda Financiară	Fundație din beton, zidărie din cărămidă, acoperiș șarpantă Suprafața utilă = 227,39 m ² Număr cadastral nedefinitiv 27 și, respectiv, 27/1, fiind înscris în cartea funciară cu caracter nedefinitiv sub nr. 16 a Judecătoriei Călărași	27.829	743.894

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al județului Giurgiu și în administrarea Consiliului Județean Giurgiu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin.(1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, situat în comuna Slobozia, județul Giurgiu, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al județului Giurgiu și în administrarea Consiliului Județean Giurgiu, cu destinația „fermă agricolă ecologică”.

Art. 2. — Fondurile rezultate din exploatarea imobilului prevăzut la art. 1 vor fi utilizate exclusiv pentru activități de utilitate publică.

Art. 3. — În cazul în care nu se respectă destinația imobilului prevăzut la art. 1, precum și a fondurilor rezultate din exploatarea acestuia, prevăzute la art. 2, imobilul revine în domeniul public al statului, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit prevederilor art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — După predarea-primirea imobilului transmis potrivit art. 1, Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidențele financiare și fiscale.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 15 aprilie 2009.
Nr. 456

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al județului Giurgiu și în administrarea Consiliului Județean Giurgiu

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Numărul de înregistrare al imobilului la M.E.F.
Comuna Slobozia, județul Giurgiu	Statul român, din administrarea Ministerului Administrației și Internelor — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „VLAȘCA” al Județului Giurgiu	Județul Giurgiu, în administrarea Consiliului Județean Giurgiu	Suprafața construită = 721 m ² Suprafața terenului = 65.000m ² Nr. cadastral 486 Nr. Carte funciară 440/N C1 — sediu; suprafața construită = 109m ² C2 — adăpost animale; suprafața construită = 232m ² C3 — seră; suprafața construită = 66m ² C4 — bazin; suprafața construită = 15m ² C5 — pățul; suprafața construită = 67m ² C6 — adăpost animale; suprafața construită = 193 m ² C7 — adăpost păsări; suprafața construită = 36m ² C8 — WC; suprafața construită = 3m ²	102.661

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 19 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La punctul 3.2.1, după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) împrumuturi de la Uniunea Europeană acordate în baza Regulamentului Consiliului Uniunii Europene nr. 332/2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L53 din 23 februarie 2002.”

2. După punctul 4.1.c) se introduce un nou punct, punctul 4.1. i), cu următorul cuprins:

„4.1. i) Procedura contractării de împrumuturi de la Uniunea Europeană acordate în baza Regulamentului Consiliului Uniunii Europene nr. 332/2002 presupune parcurgerea următoarelor etape:

1. Ministerul Finanțelor Publice elaborează și supune aprobării Guvernului și Președintelui României, după caz, un memorandum privind acordul de principiu pentru contractarea de asistență financiară de la Uniunea Europeană în baza Regulamentului Consiliului Uniunii Europene nr. 332/2002 și împuternicirea ministrului finanțelor publice pentru semnarea scrisorii de intenție, prin care se solicită Comisiei Europene acordarea de asistență financiară pentru susținerea unui set de măsuri de politică economică.

2. Semnarea și transmiterea scrisorii de intenție, prin care se solicită Comisiei Europene acordarea de asistență financiară pentru susținerea unui set de măsuri de politică economică, care va cuprinde și descrierea condiționalităților negociate cu Comisia Europeană.

3. După adoptarea Deciziei Consiliului Uniunii Europene (ECOFIN) privind acordarea asistenței financiare, Ministerul Finanțelor Publice elaborează și supune aprobării Guvernului

un memorandum cu tema: Aprobarea notei-mandat de negociere a condițiilor de acordare a împrumutului și a condiționalităților atașate tranșei/tranșelor aferente asistenței financiare. Documentul va conține principalele elemente tehnice și financiare propuse de finanțator, precum și propunerile de negociere; negocierea împrumutului se va face în limitele mandatului aprobat.

4. După negocierea documentelor juridice ce vor governa împrumutul, Ministerul Finanțelor Publice elaborează și supune aprobării Guvernului și Președintelui României, după caz, Memorandumul cu tema: Aprobarea rezultatului negocierilor și acordarea deplinei puteri în vederea semnării documentelor juridice ce guvernează împrumutul: Memorandumul de înțelegere și Acordul de împrumut.

5. În baza aprobării memorandumului de la paragraful 4, dacă finanțatorul solicită în mod expres, Ministerul Afacerilor Externe emite deplinele puteri în vederea semnării documentelor juridice ce guvernează împrumutul de către reprezentantul autorizat al României.

6. În mod excepțional, datorită urgenței semnării documentelor juridice ce guvernează împrumutul și dacă există suficiente elemente să se considere că textul convenit sau adoptat al acestuia nu va conține diferențe de fond substanțiale față de propunerea de text a părții române, se poate elabora un memorandum comun pentru aprobarea negocierii și semnării, care va fi supus aprobării Guvernului și Președintelui României, după caz.

7. Semnarea documentelor juridice ce guvernează împrumutul, și anume Memorandumul de înțelegere și Acordul de împrumut.

8. Documentele juridice ce guvernează împrumutul, astfel semnate și traduse de către o firmă autorizată, angajată în condițiile legii de Ministerul Finanțelor Publice, vor fi ratificate sau aprobate prin lege. Dacă este cazul, în cuprinsul actului normativ se va preciza mecanismul intern de implementare a împrumutului, precum și eventualele documente ce se vor încheia în baza acestuia.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 22 aprilie 2009.
Nr. 468.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

